

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Proslava Bismarcka na Štajerskem

Prusofilstvo ni nikjer bolj razvito v Avstriji, kot je na Štajerskem in Koroškem. V kaki drugi kronovini niti na misel nikomur ne pride, da bi v imenu vse dežele častital Bismarcku, kakor na Štajerskem. Mi že dolgo poznamo to mišljenje nemških Štajercev, in se niti najmanj nismo čudili, da se je kaj takega sklenilo v nemškem Gradcu. Dolgo se je o tem razpravljalo in razgovarjalo, a mej Nemci se nikdo ni prav upal temu postaviti po robu. Tako globoko se je zajelo v tej deželi prusofilstvo, ki je prava sramota za Avstrijo.

Le Slovenci so prvi jeli odločno obsojati te protiaustrijske demonstracije in posebno ugovarjati, da bi se tudi v njih imenu proslavljal največji sovražnik Avstrije. Skoro samo Slovenci so se postavili kot zaščitniki avstrijskega rodoljubja. Šele ko so se Slovenci oglašili, je neki nemški deželni poslanec objavil „Poslano“ v „Tagespost“, neki protest proti temu, da se hoče dati proslavljanju Bismarcka nekak tak vid, kakor bi večina štajerskih Nemcev bila za to proslavljanje. Ta Nemec mej drugim na to opozarja, da Bismarck ni škodoval le Avstriji, temveč tudi avstrijskim Nemcem, ker je Avstrijo izrinil iz nemške zveze. Da se ni to zgodilo, bi nikdar ne bilo mogoče kako ministertvo Taaffejevo, ki je Nemcem toliko škodovalo. Drugega, kar navaja v tem „Poslanem“, tu ne bomo navajali, ker se je že skoro vse že drugod navajalo proti proslavljanju Bismarcka. Važno se pa nam zdi pred vsem omeniti, da se je le jednemu samemu nemškemu deželnemu poslancu zdelo potrebno, protestovati v imenu svojih somišljenikov proti proslavljanju Bismarckovemu. Drugi so menda s tem proslavljanjem bili povse zadovoljni.

Pa tudi ta jedini deželni poslanec je skrbel, da njegovo ime in ravno tako imena njegovih mnogobrojnih somišljenikov ostanejo tajna. Za to je pač moral imeti tehtne uzroke. Zdi se nam, da se je bal dotični poslanec, da ne bi več sedel v deželnem zboru, da volilci izvedo njegovo ime. Nemški nacionanci bi padli s cepcem po njem in moral bi se umakniti političnemu življenju. Nemški nacio-

nalci so zdaj na Štajerskem odločilni, njim se morajo udati liberalci in konservativci. To se vidi posebno v celjskem vprašanju. Popolnoma napačno je misliti, da nemški nacionanci nimajo večine štajerskega nemštva za seboj in da se večina štajerskih Nemcev ne strinja s proslavljanjem Bismarcka. Brezimni deželni poslanec je baš s svojim „Poslanim“ to le potrdil, kajti sicer bi gotovo svojega imena ne bil pustil skritega pod polovnikom. Dozdeva se nam, da je vse le nekaka komedija, da bi višji krogi ne spoznali, kak sad je obrodil sedanji vladni sistem na Štajerskem.

Ne le nemškonarodni listi, temveč tudi liberalna „Tagespost“ je zagovarjala in obširno poročala o proslavljanju Bismarckovem. Graška tetka gotovo še ni napisala toliko hvale nobenemu avstrijskemu državniku, kakor jo je sedaj knezu Bismarcku. Pokazala je torej očitno, da se v tej zadevi nemški liberalci popolnoma strinjajo z nemškimi nacionanci, da teže ravno tako v Berlin, kakor poslednji. Mestni zbor graški ni le sklenil, da župan pozdravi v imenu vsega mesta Bismarckove častilce in da se v spomin potomcem posadi Bismarckov hrast, temveč je bil celo tako predrzen, da je sklenil proti razveljavljanju dotičnih sklepov pritožiti se na ministerstvo.

Čudno tudi ni, da so razmere take Vlada je vedno pospeševala nemštvo in nemško-narodno mišljenje z očitnim namenom, da poprej potujoči Avstriji vedno zveste Slovence. Nemcem se je vedno gledalo skozi prste, naj so še tako očitno kazali svoje protiaustrijsko mišljenje. Postopalo se je ravno tako kot na Primorskem, kjer se vedno boža irendentsko italijanstvo, a lojalni Slovenci se pa zatirajo. Proslavljanje Bismarckovo je le sad, ki je izrasel iz tistega semena, ki se je sejalo na Štajerskem.

Namestništvo v Gradcu je sicer ustavilo sklepe mestnega zastopa, a s tem ni nič doseglo. Bismarck se je proslavljal v Gradcu ravno tako, kakor bi se bil tako, če ne še morda z večjim navdušenjem. Štajerski Nemci so tako vedeli, da se jim ni ničesa bati. S takimi prepovedmi se le malo ali pa nič ne doseže. Če je vladi resno na tem, da

naredi konec prusofilstvu, je treba, da popusti sedanjo nemško politiko in se poprime prave avstrijske politike, pravične vsem avstrijskim narodom. Tudi pri vladi v Gradcu mora tisti nestrpni nemški duh narediti prostor pravičnemu avstrijskemu. Gospodje pri namestništvu sami morajo povsod kazati, da Štajerska ni nemška pokrajina, temveč avstrijska kronovina z dvema po ustavi popolnoma enakopravnima narodoma. Ko bode vladal tak duh pri namestništvu, bode kmalu našel pot tudi v druge kroge in urade in zginilo bode tisto prusofilstvo. Sploh je pa treba Avstriji zvestim Slovcem dati primeren upliv v deželi, ker so najboljši čuvaji avstrijstva na Štajerskem.

Sedaj je na dnevnem redu celjska gimnazija in vidi se, da vsi štajerski Nemci pri tem postopajo prav po poveljih tistih, ki so proslavljali vojvodo Lauenburškega. Toda viši krogi bi pa vendar morali pomisliti, če je umestno še nadalje podpirati to politiko, ki prebivalstvo izneverja Avstriji. Mari ni poslednji čas, da se obrnejo na druga pota. Avstrija je srečna, da še žive na Štajerskem Slovenci, kajti drugače bi gotovo ne bilo na Štajerskem več nobenega, ki bi ondu varoval še njeno čast. Tudi tisti jedini štajerski poslanec bi se ne bil več oglašil. Proslavljanje Bismarcka je jasen dokaz, da Avstrija Nemcev s tem ne bode pridobila, da še tako goje njih interese na škodo drugim narodnostim. S tem se le goji tisti nemški narodni duh, ki zmatra za svojo domovino Vsenemčijo, ki ne teži več na Dunaj temveč v Berlin. Sprva so Nemci to svoje mišljenje še nekako prikrivali s plaščem avstrijskega patriotizma, sedaj se mnogim to ne zdi več potrebno.

Proti temu protiaustrijskemu gibanju se more vlada najuspešneje le s tem upreti, ako pospešuje Avstriji vedno zveste Slovence. V tem oziru vprašanje zastran celjske gimnazije ni le slovensko narodno, temveč eminentno avstrijsko vprašanje. Če bode vlada se udala v tem vprašanju Nemcem, bodo še predrznejši postali in kmalu se na Štajerskem ne bode našel niti jeden nemški poslanec, ki bi za potrebno spoznal naglašati še svoje avstrijstvo.

Listek.

Stric Fedija.

Francoski spisal M. de Vogüé.

(Dalje.)

Dvorana je bila mrzla; na levi je na klopi sedela zatožena; nekoliko za njo je neka njena sorodnica ljubkovala dvoje deklic in pestovala novorojenčka. To so bili Akulinini otroci.

Sodnik prečita zatožnico in dokazi proti tej ženi so bili težki. Njen mož, zloglasno bitje, je pred kratkim umrl na pijanosti in udova, mati treh otrok, je kazala vedno sirov, neznosen značaj. Ko so jo zaradi predrznega obnašanja proti njeni gospodinjji odpustili iz službe, šla je grozno preteča iz dvorišča in pred mnogimi ljudmi je izustila besede: „Vam bodem že postavila rudečega petelina na streho“. Zvečer je to še govorila pred nekim mlinarjem, kjer je kupila sveženj slame, in potem je zginila! Drugi dan se vrne trudna in umazana v našo vas in se dela, kakor bi ne vedela, da je Ivanovka preteklo noč pogorela.

Akulina pripoveduje, da je nesla slamo v neko senico njenega bratranca z imenom Anton Petrovič, da bi tam spala. Ta Anton Petrovič je pa kmalu

za tem odpotoval v Odesso iskat dela, in ker se je tam vkrcal na tujo ladijo, sodnija ni mogla najti te priče. Odsotnost te olajševalne priče pa je bila le neznatnega pomena in alibi zatožene samo izgovor. Tako se je vse strinjalo, da je sodnik predlagal za požiganje postavno kazeno: prognanstvo v Sibirijo.

Zaslišalo se je mnogo prič. Posestnik Ivanovke je trdil, samo Akulina je mogla zažgati. Druge veljavne osebe so prinesle cel kup dokazov o slabem značaju zatožene. Brez pomena so izpovedi vaščanov.

Zagovornik spregovori nekaj fraz, da vzbudi sočutje sodnikov do udove. Udova ni pazila niti kaj so priče govorile niti na besede svojega zagovornika, pogled njen se je vedno obračal z ure na vrata. Iz njenih kratkih odgovorov so se dale uganiti njene misli. Rešiti jo more samo Anton Petrovič, in ona bi bila oproščena, ako bi njen bratranec stopil skozi ona vrata. Vse je govorilo, da je daleč daleč ponesrečil; to ni pomagalo nič, le on zamore prinesiti spas in mora priti, to mora božja pravičnost storiti zanj.

Nekaj dni pred tem je bil njen zagovornik pisal v Odesso in odgovorilo se mu je, da je naznanjenih nekaj tujih ladij. Morda je njegova mej njimi, morda je že na potu, morda že tu. Videlo se je jasno, kako se uboga žena oklepa te jedine nade,

kakor potapljač se mornar, ki na širnem morji pričakuje rešilne ladije.

Čim dalje se je pomikal kazalec, tem slabše je njeno upanje. Predsednik jo vpraša poslednjič. Na vsa ta vprašanja je vedno odgovarjala:

„Jaz sem nedolžna. O požaru ne vem ničesar. Vprašajte Antona Petroviča; on bode povedal, kar je treba. Jaz ne vem ničesar, kar se je zgodilo, jaz sem nedolžna.“

Govorila je to tako priprosto, odkritosrčno, da so mnogi začeli v svojem prepričanju omahovati vkljub težkih dokazov. Čutili smo vsi, da ne kaže družega, nego obsoditi to ženo, čutili pa smo tudi, da bi mej dvomom in boječnostjo bila obsojena.

Vender smo želeli, da bi se zgodilo kaj nepričakovanega, da bi vstopil Anton Petrovič, da bi se otrokom ne iztrgala mati.

V malo besedah predsednik še resumira, izgovarjajoč vsako besedo obžalovaje, kar je proti njegovi volji breme njenega zločina povečalo in obsodbo neizogibno napravilo.

Zdaj Akulina razume, da je blizu odločilen trenotek. Strese jo mrzlica, spusti se na kolena, obupno pogleda otroke, povzdigne roke proti nebu in zakliče s srce pretresujočim glasom:

Državni zbor.

Na Dunaju, 4. aprila.

Koncem današnje seje so poslanci Kušar in tovariši interpelovali ministra notranjih del zastran premeščanja davčnega kontrolorja g. Predaliča iz Tržica v Črnomelj, o katerem sta govorila uvodna članka v včerajšnjem „Slov. Narodu“ in „Slovenca“.

Začetkom seje je bilo čitanih več interpelacij, mej njimi interpelacija poslanca Schleicherja: „V Tešinu je že več mesecev v preiskovalnem zaporu katoliški duhovnik Stojalowski. Dasi ponuja varščino, se ne izpusti, z neverjetno pretezo, da bi v svobodi mogel ponoviti svoj prestop. Zaradi tiskovnih stvari je bil zadnji čas obsojen na štiri mesece zavora, in če neče nedogledno dolgo ostati v preiskovalnem zaporu, se mora odreči pravemu leku, pritožbi. Da pride gotoveje do tega obupnega sklepa, se ravna z njim na grozovit način. Interpelantje vprašajo pravosodnega ministra, hoče li političnemu jetniku zagotoviti pravico in humaniteto.“

Zbornica je potem nadaljevala razpravo o davčni reformi in sicer o točkah glede dobikovine tistih podjetij, ki morajo javno račun dajati.

Posl. Vošnjak je predlagal, naj se iz svote, katero bo obdavčilo, izločijo tisti zneski, ki se plačajo načelnikom in pregledovalcem in tisti, ki se dodenejo zakladu za izgube. V razpravo so posegli posl. Auspitz, Rašin, dr. Gross, finančni minister Plener, ki je obljuboval vsakovrstnih olajšav, sekcijski načelnik Böhm-Bawerk, posl. dr. Steinwender, ki je rekel, da pozna mesto, kjer si 60 mestjanov polni pri hranilnici žepe kot direktorji in revizorji in posl. Wrabetz. Na razpravi stoječi paragrafi so se potem vzprejeli, razprava o davčni reformi pa pretrgala.

Zbornica se je na to bavila s predlogom o nedeljskem počitku krošnjarjev. Posl. dr. Lueger je predlagal, da bodi krošnjarjenje ob nedeljah in praznikih sploh prepovedano in dr. Ebenhoch ga je podpiral, zbornica pa je ta predlog odklonila in vzprejela nespremenjen ves izvirni načrt.

Posl. grof Pininski je poročal o premembi § 113 kazenskega zakona. Od odseka predlagana prememba se je vzprejela.

Konečno je posl. dr. Steinwender predlagal, naj se prometni davek od efektov zviša od 10 kr. za vsak sklep, na 10 kr. za vsakih 1000 gld.

Posl. dr. Steinwender je tudi interpeloval glede divje spekulacije, ki se je na borzi vnela vsled vladnih namer, poddržati sčasoma razne večje in manjše železnice.

Trgovinski minister grof Wurmbbrand je na to interpelacijo koj odgovoril in na dolgo in na široko razkladal, da vlada ni kriva pretirane borzne spekulacije, ampak občinstvo samo.

Prihodnja seja bo v torek 23. t. m.

V Ljubljani, 5. aprila.

Volilna reforma pokopana, tako je skoro lahko rečeno, če tudi še ni prav določeno, kakšen pogreb naj se jej priredi. Dipauli je izstopil iz pod-

„Jezus Kristus, spasi me! O Bog, otmí me, usmili se svoje služabnice in njenih otrok! Usmili se!“

Sledeč njenemu vzgledu poklekne ves narod in se prekriža.

Nemogoče je opisati poparjenost tega trenutka; sodniki in porotniki so stali nepremično, niti eden ni mignil z roko niti spregovoril besedice. Tako tiho je bilo po dvorani, da se je slišal tiktik ure.

Ravno bije dvanajst in to vzdrami Akulino iz njenih mislij. Vstane zopet in zadnjič pogleda na vrata. Več kot jeden pogled se je obrnil tja, in ta trenutek bi se gotovo nihče ne čudil, ako bi se bil pokazal Anton Petrovič na pragu.

Vrata se ne ganejo; v svoje začudenje pa opazim poleg njih lisičji kozuh, ki sem ga dobro poznal. Pred jednim trenutkom je vstopil stric Fedija in se skrival za meno. Njegove male, pomežikujoče oči so boječe begale po sodnijskem zboru in porotnikih; potem so dolgo počivale na otrocih in zdelo se mi je, kakor bi odsevala iz njih ona milina, katero sem od preje poznal, ko mi je dajal lepe podobe Sulzdalove.

Ko začne predsednik čitati sodbo, pogleda še jedenkrat na otroke in razpelo, na to stopi boječe in previdno naprej, da ne bi ob nikogar zadel; in zdaj stoji pred sodnijsko mizo, poklekne in v zadregi vrti kučmo mej rokama. (Konec prih.)

odseka, ker so se njegovi predlogi dosledno odklanjali. Dipauli pa ima gotovo na svoji strani še toliko konservativnih privrženec, da ni misliti na dvetretjinsko večino več v zbornici poslancev. Sodbe o Dipaulijevem postopanju danes še ne moremo izreči, ker ne vemo, kakine predloge je vse stavil. Toliko je gotovo, da je zadel na najodločnejši upor grofa Hohenwarta in pa kneza Schwarzenberga. Z volilno reformo pa pade tudi koalicija, ker ne more potem izvršiti povsem svoje naloge. Levičarji bodo skušali vsaj še nekaj časa odlašati krizo, da se reši davčna reforma in petakarji spravijo ob volilno pravico. Pododsek bode baje se popolnil po željah Hohenwartovih in deloval dalje, a njegovo delovanje nima več nobenega pomena, če je gotovo, da v zbornici ni potrebne večine. Pri tem pa moramo omeniti, da je bil naš list prvi, v Avstriji ki je poročal o krizi v pododseku za volilno reformo in so nekateri listi stvar najprej pobrali iz našega lista. Pokazalo se je, da je naš poročevalec bil jako dobro poučen.

Zgubljena politična posest. Ko se je osnoval veliki Dunaj, se je kaj umetno sestavil neki volilni red, kateri je očitno imel namen, varovati liberalno politično posest. Več volilcev se je spravilo v prvi oziroma v tretji razred, da se tako le zagotovi drugi razred liberalcem. V prvem razredu je tako zagotovljena večina liberalcem, ker v njem voli toliko velicih kapitalistov, da nekaj novih volilcev drugačnega mnenja ne more imeti nobenega upliva. Ko so drug razred pripravili za liberalce, so mislili, da jim je večina zagotovljena. Sedaj so pa baš v drugem razredu popolnoma pogoreli liberalci. Vzlic vsem liberalnim zvijačam je za liberalce zgubljena njih dosedanja politična posest. Z umetnimi volilnimi redi se da pač nekaj časa ohranjati kaka krivica, a za zmiraj pa le ne gre, ker se navori volilcev ne dajo utesniti v nobeno formulo. Tako tudi vsi umetni volilni redi, ki se nahajajo in se še skujejo, ne bodo v državnem zboru ohranili posesti nekaterih preživelih strank. Narodno življenje bode podrlo vse take meje.

Lueger. Uspeh ima velik upliv, to se je pokazalo tudi pri dunajskem „Vaterlandu“. Ni dolgo tega, je napadal krščanske socialiste od kraja, sedaj pa že najde, da ima zlasti Lueger mnogo dobrih lastnosti. V zadevah občinske uprave je pravi veščak, kakeršnih je jako malo. Konservativni list je že popolnoma zadovoljen, če Lueger pride na kako višje mesto in se nadeja, da bode potem tudi zmernejši. „Vaterland“ vidi, da ni moč uničiti krščanskih socialistov „und macht gute Miene zum bösen Spiel“, rekel bi Nemec.

Razmere v dunajskem mestnem zboru. Prav za prav so liberalci že v manjšini. Njih klub je štel pred volitvami 69 članov, a sedaj jih najbrž ne bode imel niti 60. Večine torej nima nobena večjih strank, temveč odločevali bodo divjaki, katerih bode nekaj gotovo glasovalo s protisemiti. Protisemitje ne mislijo sklepati z liberalci nobenega kompromisa, temveč hočejo mirno iti dalje svojo pot. Tudi se ne bodo prizadevali koga izvabiti iz liberalnega tabora, ker so že tako prepričani, da se opozicija ne bode več dala izključiti iz občinske uprave. Gotovo je, da bodo pri dopolnilnih volitvah v predsedstvo in mestni zbor voljeni protisemitje. Kakor se kaže, se razmere v mestnem zboru vsled novih volitev nekaj ublaže. Protisemitje so pripravljeni mirno sodelovati pri posvetovanjih v mestnem zboru. Dosedanjih burnih prizorov v mestnem zboru krivi so bili liberalci sami, ki so popolnoma odri-nili protisemite od občinske uprave, dasi je opozicija imela skoro tretjino v mestnem zastopu. Liberalci se še niso pomirili. Njih listi še vedno kličejo vlado na pomoč. Najrajše bi videli, da bi se na Dunaju kar proglasilo izjemno stanje.

Škofje proti krščanskim socialistom. Duhovnik Stojalowski je začel izdajati neki krščansko-socialni list, v katerem je zvesto deloval tudi na organizacijo kmetskega stanu. Njegov list pa ni ugajal višjim cerkvenim in državnim oblastim. Te dni so gališki škofje izdali neki skupni pastirski list, v katerem ozsvetujejo vsem gališkim vernim katolikom čitanje njegovega lista pod grehom. To je precej označljivo in tudi kaže, da ni mogoče, da avstrijski škofje še izdajo kako skupno izjavo proti krščanskim socialistom.

Demonstracija proti gališkemu deželnemu zboru. 275 galiških šol, na katerih je nad 400 učiteljev, se je obrnilo do doktorja Luegerja, da bi se on potegnil za povišanje učiteljskih plač. Ker

pa ti učitelji dobro vedo, da ima plače določevati le deželni zbor, je jasno, da je vse to bilo le nekaka demonstracija proti gališkemu deželnemu zboru in poljskemu klubu. Ker so Poljaki deželni avtonomisti, je namerno, da se poljski poslanci grozno hudi na teh 400 učiteljev. Mnogi poljski listi so se pa odločno potegnili za učitelje, češ, da je te demonstracije kriva le večina deželnega zbora, ki je zavrgla sklep liberalne manjšine za povišanje učiteljskih plač. Vsekako je jako značilno, da se Poljaki, ponosni na svojo avtonomijo, začenjajo obračati tako rekoč do državnega zbora. Dr. Lueger bode tudi poskrbel na kakšen način, da se bode o stvari razgovarjalo v državnem zboru; naj se Poljaki ne sklicujejo na svojo avtonomijo. Tudi poljski politiki, ki imajo večino v deželnem zboru, s svojim postopanjem izpodkopujejo zaupanje v deželno samoupravo.

Bukovinski deželni zbor se snide takoj po velikonočnih praznikih v kratko zasedanje in se bode posvetoval o grajenju lokalnih železnic.

Rusija in Poljaki. Z velikim veseljem pripovedujejo poljski listi, da so se trije ruski Poljaki poklicali na jako visoka mesta. Generalni luitnant Lubowidzki je imenovan poveljnikom gardne divizije, Bielocki podravnateljem carinskega oddelka in inženier Chorazewski načelnikom rudniške uprave na ruskem Poljskem. Sicer so pa Poljaki sami krivi, če jih niso zadnji čas klicali na višja mesta, ker so večkrat preočitno kazali svoje nasprotje do Rusije. V ruski vojski je pa vedno več poljskih generalov in se zaradi vere še nikdar niso prezirali. Seveda proti državi ruvati pa Rusija tudi Poljakom ne more pustiti.

Vohunstvo. V Franciji hočejo poostriti določbe civilnega in vojaškega kazenskega zakona o izdaji vojnih načrtov in papirjev, ki se tičejo deželne brambe. Temu je dalo povod zlasti Dreyfusovo izdajstvo. Po novih določbah se bodo kaznovali vojaki in uradniki tudi v mirnem času s smrtjo, če izdajo take papirje; civilisti se pa bodo v mirnem času kaznovali s prisilnim delom, v vojnem času pa tudi s smrtjo. Take ostre naredbe bodo pač častnike odvrčevale od izdajstva. Če bodo pa imele popolen uspeh, je pa še jako dvomljivo.

Agitacije proti belgijskemu občinskemu volilnemu redu. Sprva so delavci mislili z občnim štrajkom vlado in zbornico prisiliti, da privolita v občno volilno pravico za občinske zastope. Po natančnejem preudarku, videč, da je vlada storila vse naredbe, da vzdržuje red, so pa popustili za zdaj to misel. Sklenili so pa začeti po vsej deželi hudo agitacijo proti novemu občinskemu redu, ko stopi v veljavo. Prepričani so, da dolgo v veljavi ne ostane. Pripravljali se bodo pa ob enem za občen štrajk, ko bi le bil potreben. Nevarnost, da pride v Belgiji do kake prekucije, nikakor še ni odstranjena. Delavci so vedno bolj razburjeni, socialistični vodje jih pa tudi neprestano hujskajo. Proti novemu občinskemu volilnemu redu so se izjavili ne le socialistični, temveč tudi katoliški delavci in se tako postavili proti katoliški stranki. Katoliški delavci sedaj še niso za kako nasilje, a s časom jih pa bodo že socialisti dobili na svojo stran, ako bode katoliška stranka v zbornici kazala tako malo naklonjenosti delavcem.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 5. aprila.

— (Osobna vest.) Tukajšnji c. kr. računski revident g. Mat. V r a b e c dobil je povodom svojega umirovljenja naslov računskega svetnika.

— („Mrtvaški ženin.“) Skoro za nobeden koncert „Glasbene Matice“ še ni bilo občega zanimanja toliko, nego za „Mrtvaškega ženina“, ki se bo proizvajal jutri in se ponavljal v ponedeljek. So pa tudi vsi sodelujoči činitelji taki, da morajo vzbujati pozornost: snov dramatiško-presunljiva, skladba največjega slovanskega skladatelja, besede prirejane od Stritarja, solisti zgolj sloveči domačini, mešani zbor broječ 120 grl, vodja vsemu pa — mojster Hubad. Sedeži in vatopnice z navadnimi cenami se dobivajo v trgovini g. A. Zagorjana in na večer koncertov pri blagajnici. Istotam se dobiva obširni tekst à 10 kr.

— (Pevski sestanek.) Naprošeni smo objaviti, da bode po obeh koncertih „Glasbene Matice“ pevski sestanek pri „Maliču“. Koncertno občinstvo dobro došlo!

— (Slovensko gledališče.) Na korist domačih angaževanih močij naše drame se je sinoči predstavljala zelo zastareli a širšim slojem še vedno ugajajoči „Zapravljivec“ in sicer z jako dobrim uspehom. Ulogo Azurja je iz prijaznosti prevzel g. Nolli in jo dovršeno pel. Namesto gosp. Leščinske, ki je odločila sodelovanje, je pela gospa Anićevara iz opere „Puščavnikov zvonček“ in žela zanjo obilo pohvale kakor tudi za nje izvrstno predstavljanje stare ženske. Tudi vse beneficijante gg. Danila, Perdana, Verovška, Orehka, Lovšina in Podgrajskega ter dame gosp. Slavčevo in Nigrinovo ter gospo Danilovo je občinstvo z opetovanjem jako živahnim aplavzom odlikovalo, vrh tega pa se je vsem trem damam izročilo več krasnih šopkov. Gledališče je bilo razprodano. Mej prvim in drugim dejanjem je vojaška godba svirala Parmov valček, kateri je morala na splošno željo ponavljati. S to predstavo se je zaključila sezona.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) se Vam, Slovenci, ginjena zahvaljuje za Vaše dobro srce. Darovi, ki je donašate za punčico v našem očesu — za velikovško šolo — so pogosti in večkrat obilni. A ob vsem tem vender le še ne jemamo s prošnjami. Vsakemu Vas je jasno, koliko da stane zgradba navadne naše hiše. Kolikošni bodo torej šele troški ob obširnem šolskem poslopji. Zato nas, prosimo, ne pozabite zlasti bližajoči se čas veliko nočnih praznikov: za koje sprejmi vsak Vas — stanujoč v krasnem dvorcu ali pa v zadnji kočici na selu — naša najboljša, naša domorodna voščila.

— (Gospa Anićevara in gospod Anić) sta sinoči nastopila zadnjikrat na našem odru, ker sta novič angaževana na zagrebško gledališče. Kot vzgledno marljiva člana našega gledališča sta si pridobila splošne simpatije; občinstvo je gospo Anićevo in gospoda Anića jako čislalo, ne samo ker sta v umetniškem oziru delovala z najlepšim uspehom, ampak si tudi v socialnem življenju pridobila splošno spoštovanje. Z njima izgubi naše gledališče dve izvrstni sili, kateri bomo zelo pogrešali. Želimo, da bi bila v novih razmerah v stari domovini zadovoljna in da jima ostane Ljubljana v prijaznem spominu.

— (Za revne barjane) Naše barjane zadela je huda nesreča: od 26. marca leže njih poslopja in zemljišča pod vodo. Voda poškodovala jim je poslopja, uničila ozimino in jih spravila skoraj ob vse, kar so še premogli. Tem revežem je posebno sedaj, ko je čas za obdelovanje polja, treba nujne pomoči. Ker pa sredstva, ki stoje magistratu na razpolaganje, nikakor ne zadostujejo, obrača se potom mestnih okrajnih načelnikov (ki bodo nabirali milodare) do blagodarnih prebivalcev ljubljanskih s prošnjo, naj kolikor mogoče pripomorejo, da bo magistratu omogočeno, nakupiti nekoliko semen ter jih razdeliti mej revne barjane.

— (Vpis firme) Deželno kot trgovinsko sodišče v Ljubljani je vpisalo v združni register firme „Posojilnica v Kranjski gori, registrovana zadruga z neomejeno zavezo.“

— (Umrljivost v Ljubljani.) V prvih treh mesecih letošnjega leta je v Ljubljani umrlo sto oseb manj, kakor v istih mesecih lanskega leta.

— (V bolnici milosrdnih bratov v Kandiji) pri Novemestu je bilo vzprejetih v mesecu marcu 56 možkih bolnikov. Vstevši od prej ostale bolnike jih je bilo 82. Ozdravljenih je bilo odpuščenih 46, 1 je umrl, 6 pa se je zdravje zboljšalo. Koncem meseca je ostalo 29 bolnikov.

— (Pogozdovanje.) Da se pogozdita dva gozdna dela blizu kmetijske šole na Grmu pri Novemestu, je dovolila deželna vlada na prošnjo deželnega odbora, da se odda iz ljubljanskega eraričnega gozdnega vrta 7000 triletnih smrečnih sadik.

— (Zdravstveno stanje.) V Ravnah v lo-gaškem okraju je zopet jedna oseba zbolela za otrpnenjem tilnika in so zdaj 4 bolniki, 1 mož, 2 ženski in 1 otrok.

— (Zoper Bismarckovanje na Štajerskem) sta protestovali tudi občini Dramelj in Miha-lovce v ptujskem okraju.

— (Nesreča.) Nedavno tega so se v nekem gozdu blizu Mozirja igrali otroci. Napravili so ogenj. Deklici, stari 5½ leta, se je unela obleka in sirota se je tako opekla, da je za nekaj ur umrla.

— (Pouk o cepljenju trt) priredi vino-rejsko društvo za ormoški okraj v ponedeljek dne 22. aprila dopoldne ob 9. uri v društvenih goricah na Stanovnem.

— (Povodenj na Koroškem.) V noči od ponedeljka na torek je v Krivi vrbi voda predrila jez in se razlila po okolici ter prouzročila veliko škodo na poljih in uničila nekoliko mlinov.

— („Rinnovamento“) čegar urednik je danes nastopil svojo kazen, ne bo izhajal tri tedne. Dopi-si itd. naj se še nadalje pošiljajo na uredništvo oziroma upravništvo lista.

— (Semenišče v Gorici) se je moralo za-preti, ker se je pojavila epidemična bolezen, legarju podobna.

— (Dragotin Martelanc †.) Včeraj smo ja-vili, da je v Barkovljah pri Trstu umrl vrli rodoljub g. Dragotin Martelanc. Pokojnik je bil jeden najdelavnejših Slovencev v tržaški okolici, ustanovitelj pevskega društva „Adrije“, odbornik političnega društva „Edinosti“ in ustanovitelj prekornostne kmetijske družbe za Trst in okolico. Kjer je bilo treba delati za narodove koristi, tam je bil Martelanc na svojem mestu in kot delaven, značajan in pošten rođoljub si je za slovenstvo v Trstu in njega okolici pridobil neveljivih zaslug. Umril je v najlepši moški dobi, star šele 29 let. Pogreb je bil danes popoldne.

— (Nemški schulverein) ustanovi v Opatiji nemško ljudsko šolo. Laška stranka je za to močno uneta, pač zategadelj, ker ne ve, da bo ta šola škodovala največ Lahom.

— (Volitve v Istri.) Znano je, s kako ne-omahljivostjo so volilci v kmetijskih občinah voloških in podgrajskih svoj čas kar dvakrat zapored šli v volilni boj in volili soglasno poslancema gg. Jenka in Mandića. Letos pač ne bo več tako. Našla sta se dva častilakomna moža, ponižna služabnika namestnika Rinaldinija, Francesco Marotti iz Podgrada in Kastelic iz Materije, ki kandidujeta proti Jenku in Mandiću. Ta dva bi bila slepo orodje vlade, če bi prišla v dež zbor, in zato jih vlada tudi kan-didira. Vzlic temu je upati, da zmagata Jenko in Mandić.

— (Občinske volitve v Tinjanu.) V Tinjanu pri Pazinu je po hudi borbi in vzlic silovitemu pritisku italijanske stranke zmagala z veliko ve-čino narodna stranka v vseh treh razredih.

— (Ukradeni zvon.) V Brestovici v Istri so neznani tatovi iz župne cerkve odnesli 150 kilo-gramov težki zvon, ulit l. 1626 in vreden 1000 gld. na bližnje polje in ga tam razbili.

* (SNEG V GALIŠKI) Predvčerajšnjim je v Gališki zopet zapadel sneg in sicer ga je toliko, da leži nad meter visoko.

* (Inženér, ki suknje krađe.) Dunajska po-licija je zasačila nekega Josipa Ledochowskega, ki je dve leti kradel po kavarnah suknje. Oče tega Ledochowskega je bil sila bogat Poljak. Ruska vlada ga je poslala v Sibirijo. Sedaj kot tat zaprti sin je kot inženir si pridobil veliko imetje. Ušel je iz Si-birije, pustivši tam svoje imetje, potoval čez Kitaj v Evropo in tu vsled pomanjkanja postal — tat.

* (Povodnji na Ogerskem.) Dunav je v raznih krajih na Ogerskem preplaval daleč na okrog vso okolico ter prouzročil veliko škodo. Pri Ostrogonu stoji voda po poljih skoro dva metra visoko. Tudi ceste so preplavljene in je promet nemogoč. Več hiš se je že podrla. Voda še vedno narašča.

* (Požigalec in samomorilec.) Dne 22. marca je v Veliki Varnici kolar Janec Šmigoc užgal svojo hišo in na to skočil v domači studenec, kjer je utonil. Sodi se, da ni bil zdrave pameti.

* (Cesar Viljem) je berlinski loži naznanil, da želi stopiti mej — framasone. Ti so seveda no-vega svojega tripičnika sila vesel in mu sedaj go-tovo odpuste celo njegove pesniške in glasbene grehe.

* (Atentat v sodni dvorani.) V Parizu je mej obravnavo pred sodiščem ustrelila obtoženka Richard z revolverjem na predsednika, ki pa ni bil ranjen. Napadalko so takoj odvedli v zapor.

* (Peš po Evropi.) Vsled stave za 20.000 mark sta odšla te dni Hamburška urednika dr. fil. Dannel in Artur Thielheim peš iz Hamburga v Ca-rigrad in bodeta šla preko Grške, Italije, Španije in Francije zopet nazaj v Hamburg. Stavila sta, da izvršita to pot, ne da bi vzela saboj več nego 250 mark denarja.

* (Lepa karijera.) Pred dvema letoma se je dunajski brivec Teodor Moyser izselil v Brazilijo. Za časa zadnjih nemirov mu je guverner mesta San-Paolo naročil, naj kot bivši vodnik avstrijske vojske izvežba črnovojneke senpavelške. Moyser je 1100 črnovojnikov v šestih tednih tako dobro iz-vežbal, da ga je guverner pri prvi paradi imenoval polkovnikom.

* (Kaj se vse pripoveduje.) Pod zaglavjem „Ljubosumen mrtvec“ je sedaj v raznih listih čitati to-le grozno povest: Neki mož je svoji ženi slo-vesno obljubil, da se več ne oženi, če bi mu ona umrla. Žena mu je umrla, a na prigovarjanje svojih sorodnikov se je udovec zopet oženil. Kmalu po poroki je moral po trgovskih opravkih odpotovati. Prvo noč po njegovem odhodu se je zgodilo nekaj strašnega. Točno o polnurni je slišala njegova žena trikrat ponavljati besede: Kdo si ti v moji hiši. Preplašena žena ne ve strahu kaj storiti. Vstane in vzame debelo palico v roke ter čaka. Vrata se odpro in v sobo vstopi umrla prva žena njenega moža v mrtvaški obleki z razčesanimi lasmi ter reče: Jaz sem prva in prava žena tvojega moža — ti zavzemaš mesto, katero ti ne gre; boj naj od-loči mej nama. Začel se je boj. Živa žena je zma-gala in mrtva je izginila. Ko je mož prišel domov, mu žena ni o tej dogodbi ničesar povedala. Ko se je zopet odpravil na potovanje, ga je zadrževala

in ker nikakor ni hotel doma ostati, mu je vse po-vedala. Mož ni mogel ostati doma, pač pa je po-vabil nekaj prijateljev, da bde pri njegovi ženi. Ko so se prijatelji napili, so zaspali, a ko so se vzbudi-li, so zagledali ženo ležečo sredi sobe — brez glave. Iskali so in iskali glave a zaman. Pristojno oblastvo je dalo izkopati prvo ženo možovo in našlo v krsti v njenih rokah — glavo druge žene. — Bog vedi, koliko alkohola je zavžil tisti novinar, ki je to „ravbarsko“ storijo spisal.

**Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Književnost.

— „Prosvjeta“ ima v št. 7. to-le vsebino: Juraj Carić: Ribareva kći; Pohl-Harambašić: Va-santasena, drama indijskoga kralja Sudrake u pet čina; Čehov-Mareković: Dogodjaj; Alfonse Daudet: Nevaljao vojnik; E. Laszowski: Porodica Ratkaja; Velimir Deželić: Bosanski odseljenik; V. Krišković: Pisma Juniusa, črta iz engleske ustavne povjesti; I. I. Kraszewski: Stara priča; Enjuškina: Zvezdi; R. Katalinić Jeretov: Barkarola; P. Krstinić: Po-zdravi mi; Smotra; Listak; Narodno kazalište; Od-gonetke. Slike: E. Bernard: Proljeće. Članovi prvoga kongresa kršćanskih arkeologa u Spljetu. Juraj Ratkaj. Veliki tabor u Zagorju. Misa nad grobovi kršćan-skih mučenika u Solinu. K. I. Makowski: Pred vjenčanje. Proljetno doba. Fotografija morskoga dna. Dvorac nadvojvode Albrechta u Arcu.

Brzobjavke.

Dunaj 5. aprila. Vladni tiskovni bureau razglašja, da situacija v pododseku za volilno reformo ni kritična in da je upati na ugodno rešitev celega vprašanja. To vladno zatrdjevanje je neosnovano ter izvira iz nepoznanja razmer v Hohenwartovem klubu. Ljudski zastop-niki v tem klubu so solidarni z Di-paulijem in nameravajo grofa Hohen-warta, če bi ne odnehal, prisiliti, da odstopi.

Dunaj 5. marca. Poslanca dr. Fer-jančič in Globočnik sta včeraj predstavila ministerskemu predsedniku knezu Windisch-graezu deputacijo odposlancev gorenjskih in notranjskih občin, katera mu je izročila spo-menico glede gradbe železniške proge Škofja-loka-Razdrto-Divača in proge skozi vipavsko dolino v Gorico. Ministerski predsednik je ob-ljubil storiti kar mogoče.

Dunaj 5. aprila. Pri včerajšnji volitvi v I. razredu sta bila v obč. svet voljena dva liberalca in jeden protisemit.

Kozje 5. aprila. Pri Podsredi se je udril usad in prouzročil velikansko škodo. Po-klicalo se je vojaštvo na pomoč.

Pulj 5. aprila. Ob 1½9. uri zjutraj je dospelo sem s separatnim vlakom 60 poslancev. Ob 10. uri so se z Lloydovim parnikom od-peljali v Dalmacijo.

Budimpešta 5. aprila. Iz raznih kra-jev Ogerske se javlja, da so nastale velike povodnji.

Beligrad 5. aprila. Pri volitvi volilnih mož so se godila nečuvana nasilstva. Ponekod so prefekti s pandurji napadli župane v njih stanovanjih in jih z revolverjem prisilili odstopi. V Gradištu je prefekt dal 70 volilcev zapreti, da niso mogli glasovati. V burni seji ministerskega sveta je minister Klarić izjavil, da odstopi, če se še kaj takega primeri.

Bruselj 5. aprila. Poslanska zbornica je vzprejela vladno predlogo o občinskem vo-lilnem redu brez premembe. Razburjenost mej delavci je velikanska. Ministri dobivajo ano-nimne liste, v katerih se jim grozi z dinami-tom. Vojaki simpatizujejo z delavci.

Narodno-gospodarske stvari.

— Posojilnico v Brežicah je imela v prvem četrtletju svojega delovanja 38.169 gld. 59 kr. de-narnega prometa.

— Pasji davek in davek na konje in voze neseta francoski državi prav lepe vsote. Od prvega se je dobilo 8.600.000 frankov za 2.847.000 glav, od drugega 13.000.000 frankov za 1.156.000 konj in 1.481.310 voz.

— C. kr. ravnateljstvo za promet na železnici v Beljaku javlja, da se dosedanje na-zivanje postaje Praga-Plzen-Fürth z dnem 1. maja t. l. premeni v „Smihov“.

Umrli so v Ljubljani:

3. aprila: Janez Gale, prodajalec kós, 72 let, Pred konjišnico št. 5.

4. aprila: Elizabeta Peterlin, gostija, 70 let, Karlovska cesta št. 7. — Janez Selan, delavčev sin, 14 let, Illova št. 14.

V deželni bolnici:

1. aprila: Jernej Kolar, gostjač, 79 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
4. aprila	7. jutraj	729.5	3.6° C	sl. svz.	megla	0.7
	2. popol.	730.6	12.8° C	sl. jzh.	d. jas.	
	9. zvečer	733.1	6.8° C	sl. szh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 7.4°, za 0.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 5. aprila 1895.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 55	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	65
Avstrijska zlata renta	123	"	35
Avstrijska krona renta 4%	101	"	45
Ogerska zlata renta 4%	123	"	5
Ogerska krona renta 4%	99	"	35
Avstro-ogerske bančne delnice	1082	"	—
Kreditne delnice	403	"	30
London vista	122	"	25
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	72 1/2
20 mark	11	"	93
20 frank	9	"	68 1/2
Italijanski bankovci	46	"	15
C. kr. cekini	5	"	73

Soba

z lepo opravo (Šubičeva ulica št. 3, zraven muzeja, parter) se odda takoj. — Natančneje se poizve tam opoldne vsakega dne. (370—1)

Glasovir

tvrdke S. Meissner (odlikovana s častno svetinjo na razstavi 1893. leta na Dunaju), v prav dobrem stanju, zavzemajoč le malo prostora, je na prodaj za 100 gld. Več pove Janko Zupančič, učitelj v Hotiču pri Litiji. (352—2)

Bavarsko „Lopatar“

črno pivo

(Spatenbräu)

posebno tečno ter bolehnim priporočljivo, iz prve pivovarne Sedlmayrjeve v Monakovem, vrček po 12 kr., izborna Kosterjevo pivo (341—7)

vrček po 10 kr.

(in ne po 12 kr., kakor je bilo po pomoti v prejšnjih številkah naznanjeno) in izvrstna vina toplo priporoča

Kranjska vinarna v Ljubljani

v Slonovih ulicah št. 52.

Cenik vsakomur na razpolago.

Kdor ženi

se hoče

naj se obrne zaupno na

Mariage Company v Budimpešti.

Natančne informacije in popis vseh ženitnih ponudb kakor od gospodov tako od dam se pošiljajo diskretno kuvertirane, ako se nam vpošlje 30 kr. v pošti. — Imenitne zveze! (288—7)

Najlepša izbér

dunajskih vzorcev

ženskih, dekliskih in otroških

klobukov

(343—3) B

nadalje

cvetlic, trakov, čipek i. t. d.

tudi praznih slavnikov

po najnižjih cenah priporoča

K. Recknagel

Mestni trg šte. 24.

Spomladni telegram!

Najnovejša

v konfekcijah za gospe in dekleta

kakor: dežni plašči, jaqueti, pelerine, capes, bluze,

datje

(311—3)

blago za obleke za gospe in gospode priporoča po izredno niskih cenah

Anton Schuster

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah.

Salon o konfekcijah za gospe v I. nadstropju. Katalogi in vzorci zastoj in poštne prosto.

„Kupuj pri trgovcu, a ne pri branjevcu!“

pravi star pregovor.

To velja po vsi pravici o mojem etablissementu, kajti le tako velika prodajalnica, kakršna je moja, ima vlad tega, da kupuje jako velike množine blaga, ki jih plačuje spri v gotovini, in vlad drugih ugodnih okoliščin minimalne stroške, ki so potem v prid tudi kupcem.

Dražestni vzorci zasebnim naročiteljem zastoj in poštne prosto. — Knjige vzorcev z bogato vsebino, kakršnih doslej še ni bilo, za krojače poštne prosto.

Blago za obleke.

Peruvien in dosking za visoko duhovščino, potem blago, kakor je predpisano za c. kr. uradniške uniforme, tudi za veterance, gasilna društva, telovadce, livreje, sukno za biljarde in igralne mise, prevleke za vozove.

Največja zaloga štajerskega, koroškega, tirolskega lodna itd. za gospe in gospe po originalnih tovarniških cenah v tako veliki izbiri, kakršne ne more nuditi niti dvajsetna konkurenca.

Največja izbira samo finega, trpežnega suknega blaga za gospe, v najbolj modernih barvah. Blago, ki se dá prati, potni plaidi od 4—14 gld., potem tudi (kakor podšiv za rokave, gumbi, šivanke, konec itd.).

Ceni primerno, pošteno, trpežno, čisto volneno sukno in ne malovredne sunje, ki komaj toliko stanejo, kolikor iznaša zaslužek krojačev, priporoča

J. STIKAROVSKY

v Brnu (Avstr. Manchester).

Največja tovarniška zaloga sukna v vrednosti 1, milj. gld.

Raspošiljanje le proti povzetju.

Svarilo! Agenti in krošnjari prodajajo svojo nič vredno robo često za „Stikarovskyjevo blago“. Da se pride takim sleparijam v oči, ki so na škodo p. n. kupovalcem, javljam, da takim ljudem ne prodajam blaga pod nobenim pogojem. (190—7)

Nima vsak lepega obraza,

niti lepih rok, a da

postanejo bele, nežne,

čiste in kakor bi bile

skrbno konservirane

to doseči je vsakomur. Naj uporablja pri svoji toaleti samo izredno milo in tolično

pristno

Doering-milo

to je, pomnite dobro! samo ono

„S SOVO“

in zaželjeni uspeh ne bode izostal.

Cena povsod 30 kr.

Generalno zastopstvo: A. MOTSCH & Co., Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894.

Nastopno omenjeni prihajati in odhajati časi označeni so v predloženem času. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 6 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selthal v Anas, Ischl, Gmund, Bolnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipso, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 10 min. jutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje. Ob 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selthal v Bolnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. uri 55 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje. Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.

Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selthal v Bolnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Regio, Orluh, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmund, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipso, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 20 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 53 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipso, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijnih varov, Plzeň, Budejovice, Bolnograda, Linca, Steyra, Gmundena, Ischla, Anas, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 11. uri 19 min. dopoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipso, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijnih varov, Plzeň, Budejovice, Bolnograda, Linca, Steyra, Paris, Genevo, Orluh, Regio, Inomost, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Linca, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 39 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthalja, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 25 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 28 min. jutraj v Kamnik. Ob 9. uri 5 min. popoldne v Kamnik. Ob 6. uri 50 min. zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 56 min. jutraj iz Kamnika. Ob 11. uri 15 min. dopoldne iz Kamnika. Ob 6. uri 20 min. zvečer iz Kamnika. (5—76)

Išče se poslovodja

zmožen slovenskega in nemškega ter nekoliko francoskega jezika v besedi in pisavi, v starosti 24 do 30 let. Plačilo na mesec 30 gld. s hrano in stanovanjem. Služba se nastopi 1.4. dan t. m. — Kje? pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (371—1)

Srajce za gospe

za koje se garantuje, da se dobro prilagajo, iz najboljšega materijala, z gladkimi prsi po gld. 27-50, z v gube naborjeni prsi po gld. 29—12 komadov, prodaja promptno iz zaloge ali pa narejene po meri, kakor tudi najfinerše in najsolidnejše (1354—10)

v ovratnikih in manšetah.

Henrik Kenda, Ljubljana.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabijanju človeškega telesa, skuženem železcu, pomnjanju slasti do jedil itd.

Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja škatljica samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr.

Doniwa se pri (123:23)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Otvorjenje obrti.

Čast mi je, p. n. gospodom lastnikom hiš in zasebnikom najuljudneje naznanjati, da sem se v Gradišči št. 16 v Ljubljani nastanil kot

inštalater za vodovodne naprave, stranišča, kopelne banje,

kopelji, kopelne banje, v kojih je možno sedeti, kopelne stole

s kurjavo in brez kurjave,

kakor tudi

za sobna stranišča brez smradu s splahnjevanjem z vodo

itd. itd.

in priporočam se za izvrševanje vseh v to stroko spadajočih del.

Moje dolgoletno delovanje kot monter tukajšnje plinove tovarne in izkušnje, ki sem jih tu nabral, mi omogočujejo, nuditi p. n. delodajateljem največje jamstvo za solidno in popolno pravilno izviševanje pri najnižjih cenah.

Proračuni stroškov in obračuni zastoj in poštne prosto!

Z velespoštovanjem

(374—1)

H. Jainschigg.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Št. 2991.

Razpis.

(325—3)

Po sklepu deželnega zbora nastaviti sta na novo na Kranjskem

dva živinozdravnika

jeden v Metliki, drugi v Mokronogu. Z vsako teh služb združena je nagrada 300 gld. na leto.

Prosilci za ti službi pošljejo naj svoje prošnje z dokazili o starosti, znanji slovenskega in nemškega jezika in o živinozdravniški usposobljenosti

do dné 15. aprila 1895. l.

podpisanemu deželnemu odboru.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dné 15. marca 1895.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.